

**Gyimóthy
Gábor**

**KURTA VERSEK
GYŰJTEMÉNYE**

Gyimóthy Gábor

**KURTA VERSEK
GYŰJTEMÉNYE**

korrektúra
HAJDÚ ÉVA

©Gyimóthy Gábor
Szerzői kiadás
Budapest, 2023

Összegyűjtöttem néhány rövid verset, gondolván – magamból kiindulva – hogy a rövid versek elolvasása nem fájdalmas. Persze, a hosszabb versek elolvasása sem fájdalmas valójában, de attól fél az ember (én, legalábbis), hogy abba bele kell merülni, és az kiragadja az embert a mai – hajszás – világból, hangulatból. Persze, régen talán éppen ezért olvastak az emberek verseket, és minél hosszabb volt a vers (ha jó volt a költemény), annál jobb volt. De ma nem versolvasó világban élünk. Könyvolvasóban sem. Kislányom már egészen kis korában tiltakozott ellene, hogy mesekönyvből olvassunk föl neki meséket. Ez valahogy benne van a mai levegőben. Csak frissen kitalált történeteket volt hajlandó meghallgatni. Később aztán – ez volt az egyetlen, amit a nevelésében rákényszerítettem – magyar nyelvű könyveket olvastam föl neki, rendszeresen, naponta, mert könyvek nélkül nincs szókinccs, és egy külföldön született gyerek jó esetben is csak a családon belül használt néhány szót tanulja meg, amely satnya szókinccsel felnőtt korában szégyell megszólalni az anyanyelvén. Szegény, kézzel-lábbal tiltakozott a fölolvasások ellen („*Húszéves korodban majd büszke leszel rá, hogy milyen jól tudsz magyarul!*” „*Apuci, én már most büszke vagyok...*”) Általában magyar regényeket olvastunk, de néha sorra került egy-egy híresebb külföldi könyv is, persze fordításban. Ezzel kénytelen vagyok (újra meg újra) eldicsekedni: Talán már 12 éves volt, amikor Tom Sawyer kalandjait olvastam föl neki. Ott valahol ez a mondat fordult elő: *...a gyerekek cigánykereket vetettek...* Mire a kislányom: „*Apuci, a cigánykereket nem hányni szokás?*” Tényleg! Én észre sem vettem a (fárasztó) fölolvasás hevében. Vetni bukfcet szokás... Mellesleg, csak az volt számomra fontos, hogy rendesen megtanuljon magyarul. Saját verseim közül eddig egyetlen egyet sem olvastam föl neki. Maholnap 35 éves. Egyszer talán majd elolvassa valamelyik versemet...

Most a kis unokámon a sor. Hét és fél éves, és nála a fölolvasások elleni tiltakozás a négyzeten jelentkezik... De én dögszívós vagyok.

Talán furcsának tűnik, hogy a nyeszlett kis versek mindegyikénél meghagytam a keltezt is, nem úgy, mint a néhány hete megjelent szójáték-vers gyűjteményben. Itt is magamból indulok ki, ugyanis engem bosszant, ha verseket olvasok, és nem tudom, hogy a verset hol és mikor írták. Pedig a versek alatt a legritkább esetben tüntetik föl a vers születésének körülményei közül legalább ezt a kevéske útmutatást. Jó esetben – nagyon jó és ritka esetben – megtalálni a tartalomjegyzékben ezeket az adatokat. De hát ki az, aki folyton hátralapoz, minden egyes vers elolvasása után? Tehát, akit érdekel, az itt megtalálja, akit meg nem, azt nem hiszem, hogy zavarná, vagy pláne, bosszantaná ez a kis szőrszálhasogatás.

Mai madár

Varjú szól a varjúhoz, hogy
lebegtesd a szárnyad!
Ha repülünk, dróntávtól
láthatjuk a tájat...

Zollikerberg, 2019 III. 23.

Corrida de toros

(Bikaviadal)

Több nincs benne, csupán egy a jelentése e kis dalnak,
rajongója mikor lennék én a bikaviadalnak?
Ha úgy lenne – és nem másképp! – tán elöntené a mámor:
a halálzási arány: egy bika, egy torreador...

Zollikerberg, 2020 III. 15.

Szélcsend

Megmerevedve szunnyad a pálma.
Révületében szinte csodás.
Nem suhan át rajt' egyetlenegy kis
Elfeledett szeleket felidéző,
Lusta, szomorkás bólogatás.

Állnak az árnyak, s két suta csillag
Döfködi át a sűrű eget.
Ki hiszi most, a szél se mese:
Fellegeket kergethet az égen!
Ki hiszi ma a fergeteget?

Juan-les-Pins, 1981 VIII. 28.

Mondhatná valaki

(mondjuk 2038-ban)

Itt állok a Marson, ahol
nincsen semmi zöld.
Viszont két estcsillag csillog:
Vénusz és a Föld...

Zollikerberg, 2022 I. 11.

Gyilkolnám a gyilkos időt

(Egy képsorozat függelékéként)

Színészek néznek rám képről:
Fiatalon. – Öregen.
Nagyon hamar szomorúan
lesz belőle elegem.

Mivé rokkantott az idő
sok, egykor gyönyörű nőt!
Szeretném torkon ragadni
és megölni az időt!!

Zollikerberg, 2016 VIII. 1.

A hatást váróknak

Nedves tapló a szikrától
nem lobban.
Száras kútba hajított kő
nem csobban...

Zollikerberg, 2020 V. 11.

A pohár és a Hold

(vannak, akik holdtöltékor
nem tudnak aludni)

A poharunk lehet üres,
lehet félig, avagy tele.
Attól függ, hogy mennyit ittunk,
vagy hogy mennyit tettünk bele.
Nem olyan ügy, mint amire
csodálkozván szánkat tátjuk.
Ám a Holdunk mindig teljes,
csak nem mindig teltnek látjuk...

Zollikerberg, 2020 VI. 11.

Figyelmeztető

Ha az ember válogatós,
s nem talál olyat, kit keres,
nem is sejti, hogy talán csak
válogatósak közt keres...

Zollikerberg, 2022 VI. 14.

Ímél

Igaz, ma még úgy, mint régen,
csomagot hord szét a posta.
Ám a sűrű levélhordást
világhálónk széttaposta...

Zollikerberg, 2020 I. 18.

Jótanács

Ne babusgassad agyon a múltat
– az emléke bármit is jelent –,
mert árnyéka túl hosszúra nyúlhat,
s élvezni nem tudod a jelent.

Zollikerberg, 2020 III. 17.

Kozmikus tény

Naplemente, napfölkelte,
holdlemente, holdfölkelte...
A Földünkön könnyen látszik
mindkettőnél, hogy fölkelt-e?

Forgásainkat az idő
olyan irányba terelte,
hogy a Holdon napkelte van,
de soha sincs földfölkelte.

Zollikerberg, 2019 I. 10.

Politika, 2020

Sajnos az egy főre eső
hazaárulóknak száma
nagyon nagy Magyarországon!
Tisztán látható ez máma.

Zollikerberg, 2020 I. 20.

Recikló

Ha nem használsz mindent újra,
hanyatlík a társadalom.
Hulladékhegy jobbra, balra,
s ragaszkodó társad a lom!

Zollikerberg, 2020 I. 18

Tanács

Ne vessétek ki a rosszat,
testvére a jónak,
hisz nélküle azt se tudnánk,
mi mondható jónak.

Ne vessétek ki a halált
addig, amíg éltek.
Búsulni miatta kínos,
s időtrabló vétek.

Zollikerberg, 2020 II. 5.

A szonett

Rímhalasztott, ütemszegett,
mesterkélts és kényszeredett.
Kalodába zárt lendület.
Műköltemény! Ez a szonett.

Zollikerberg, 2006 III. 20.

Tanács és ellentanács

Próbáld meg az életedet
nem komolyan venni.
Ideiglenessége tény,
nem segít rajt' semmi...

Vedd komolyan az életet;
több éltet nem kapsz,
s nem mindegy, hogy holtad után
milyen nyomokat hagysz...

Zollikerberg, 2022 VII. 4.

Ájulás

(86 évesen)

Eszméletemet vesztettem
kinn az utcán, négy hete.
Igaz, aztán megtaláltam,
tán öt perc sem tellett bele.

Szerencsém volt, mert e korban
a szív már csak ténfereg,
és elvesztett eszméletét
nem mindenki leli meg...

Zollikerberg, 2022 VII. 26.

Egyenlőtlen vénülés

Megöregedett az arcom,
megöregedett a szemem,
megöregedett a bőröm,
megöregedett a kezem.
Az izmaim lagymatagok,
és centikkel kisebb vagyok.

Már csak a terveim nagyok,
s a vágyaim fiatalok...

Zollikerberg, 2004 XII. 18.

Ez ilyen egyszerű?

Hosszú élet titka?
Csekélység csupán:
Vidáman éldegélj,
s ne halj meg korán!

Hägglingen, 2012 IX. 10.

Életelv

Mindent meg tudok csinálni,
amit akarok!
(S vigyázok, hogy ne akarjam,
amit nem tudok.)

Hägglingen, 2013 II. 18.

Ha biztos vagy benne, se tedd!

Aki világvéget hirdet,
bizony szájalmasan gügye,
mert a bevált jóslat *után*,
nem mondhatja, hogy: Na ugye?!

Hogyha pedig nem jön be a
koromsötét prófécia,
ő lesz a földkerekségnek
a leglesajnáltabb fia ...

Zollikerberg, 2010 XI. 21.

Jön a tél

Nincs levél a fákon,
nincs levél megint.
Tél elé néz, aki
Előre tekint.
De ki néz előre,
látni, hogy mi készül?
Jön az magától is,
tekintgetés nélkül...

Zollikerberg, 2005 XI. 10.

Káröröm előleg

Ha a krematóriumot
– mint marék por – otthagynom,
örök herpeszvírusaim
is ottégték el nagyon...

Zollikerberg, 2022 II. 19.

Kérdősóhaj a XXI. század elején

Hogy akartok ti Kínával
bármiben is versenyezni,
ha nálunk az iskolában
nem szabad pofont lekenni?!

Zollikerberg, 2010 XII. 8.

Még egy kis Mars-vers

Hogyha naplemente után
büszkén, két estcsillag ragyog,
akkor tudom, hogy bandzsítok,
vagy pedig a Marson vagyok...

Zollikerberg, 2022 I. 12.

Szomorú tény

Halandók vagyunk e Földön,
és mondani nem szeretem,
sajnos sokkal halékonyabb
nálunknál is a szerelem...

Zollikerberg, 2016 IX. 10.

Szürkületi hangulat

Elharapózik az esti homály,
De az ég nyugaton csupa tűz.
Kis denevér röpül itt szaporán –
Puha szárny, ami árnyakat űz.

Fűszeres illatot árul a lég,
Mialatt melegen megölel.
Kósza kalandot ígér a sötét,
S a tücsök dalokat ciripel...

Aix-en-Provence, 1982 IX. 18.

Tükörfordítás

Szép dolog, ha jól sikerül
– ez nem is vitás –,
és messze vidéken híres
a tükörfordítás.

Ám, akit a ráncos képe
már nap mint nap letör,
annak is hasznos lehet a
megfordított tükör...

Zollikerberg, 2020 VII. 28.

Túl a közmondáson

(A legerősebb szabály)

Erősíti a szabályt
– mondják – a kivétel.
Lehet, hogy igazuk van,
s nem hamis e tétel.

Ámde szabályt, mely alól
nincs kivétel egy se,
azt az ember – kérdem én –
minek erősítse?

Zollikerberg, 2018 X. 11.

Utálom a szonettet

Szép gondolat egy szonettben
nekem külön fájdalom,
mert keresztre feszül benne
a költői tartalom.

Zollikerberg, 2018 XI. 2.

Visszaemlékezés 1988-ra

A mai iramot
nem egykönnyű bírni.
Mehalt valakim, és
nem értem rá sírni...!

Zollikerberg, 2005 IX. 17.

A fejlődés útjai

Az ember az értelmével
kozmosz léptékben halad.
Testileg és ösztönileg
továbbra is állat marad.

Hägglingen, 2009 V. 4.

Afganisztán

Mint retteghet az a vallás,
hogy ő kerül dombra,
amelyet már megfélemlít
egy más vallás szobra?!

Hägglingen, 2001 III. 13.

Címtelen (I.)

Emberek és kultúrák és
birodalmak válnak porrá.
Mikor hal meg a középkor,
s hullik végre örök por rá?

Hägglingen, 2009 XI. 23.

Címtelen (II.)

Iránya van, ámde célja?
Mért lenne a szélnek?
Az élet is kuncog csak, ha
céljáról beszélnek.

Zollikerberg, 2010 IX. 19.

Címtelen (III.)

Két kezed munkája
az, ami megáld.
Ne várj a csodára,
tervezd és csináld!

Zollikerberg, 2010 IX. 19.

Címtelen (IV.)

Mondhatom, hogy a haláltól
– bár közeleg – nem félek.
Csak attól, hogy utána már
egyáltalán nem élek...

Zollikerberg, 2017 IX. 21.

A sötét tünemény

Ha fekete macskát látok,
s jól látom, hogy az nem más,
ha előttem átvonul a
koromszínű látomás,
s a lény kecses méltósága
úgy hat rám, mint a varázs,
élvezem a látványt is és,
hogy nem vagyok babonás...

Zollikerberg, 2008 VII. 2.

Csalóka fény

Az égbolt ma olyan kék volt,
azt hittem, hogy nem igaz.
(És nehéz volt hinni: egyszer
nélkülem jön a tavasz...)

Hägglingen, 2005 III. 16.

A fekete luk születése

Ha az óriás csillagnak
önfűtése már hanyag,
úrrá lesz a tömegvonzás,
s összeomlik az anyag.

Nincsen többé ellennyomás,
semmi erő, semmi gát!
Kígyó, mely farkába harap,
s aztán lenyeli magát...

Firenze, 1984 X. 18.

A legjobb korban lévő nő sóhaja

Ez a fiú átnéz rajtam.
Tekintete rémít!
Én őbenne férfit látok,
ő énbennem nénit...

Zollikerberg, 2002 IV. 10.

Amit a közmondás elhallgat

Ami késik, az nem múlik?
Ne bízd el magad!
Sok minden – ami nem múlik –
végleg elmarad...

Hägglingen, 2000 IX. 28.

Csoda, amely nem csoda

Miért pont olyan a világ,
hogy a létünk lehető?
Mert a másmbenben ez a
Kérdés föl sem tehető...!

Hägglingen, 2000 V. 30.

Életelv

Az orromban nincs karika,
a bőrömbn nincs tetova,
az ujjamon nincsen gyűrű,
és a fülemben nincs szegecs.
Ez csupa önmegcsonkítás,
melyhez a testünk túl nemes!

Zollikerberg, 2021 IX. 5.

Életművész jelmondata

Nem hiszem, hogy rosszat jelent,
hogyha élvezem a jelent.

Hägglingen, 2011 IX. 7.

Életnézet

Az életet szívre venni
sohasem helyes,
hisz az egész mindössze csak
ideiglenes...

Zollikerberg, 2000 III. 4.

Érdemes híressé válni?

Híres lettél? Szobor leszel...
Mégúgom neked a titkot:
Nem tudod majd lepucolni
fejdről a galambpiszkot!

Budapest, 2010 VIII. 8.

„Gondolkozom, tehát vagyok”

Hisz ezt – gondolkodás nélkül –
tisztán látja minden gyerek!
Szerintem ezügyben inkább
a lényeges szavak ezek:
vagyok, gondolkozom, s ezért
belátom, hogy majd nem leszek!

Keszthely, 2004 VII. 25.

Így állunk a mazsolával

Minden mazsolás kalácsnak
a java a mazsola.
Ám kalács – csak mazsolából –
mégsem készülhet soha...

Zürich, 1984 II. 12.

Meglátszik a korom

(mint kéményen a korom)

Ránézek egy lányra,
majdhogy rám nem ásít.
Én nőt látok benne,
ő énbennem bácsit...

Zollikerberg, 2000 X. 28.

Nagy igazság

Talán mondanom sem kell, hogy
megjárhatja kegyetlenül,
aki öngyújtóval játszik,
mikor benzintócsában ül...

Zollikerberg, 2020 IV. 25.

Nem lehetne emberibben örülni?

Megnyerte a biciklista
a kerékpárversenyét.
És aztán arra használja
a maradék erejét,
hogy pezsgősüveget zötyköl,
s abból fröcsköl fenemód!
A csimpánz – merthogy rokonunk –
szégyenébe belehótt...

Zollikerberg, 2020 IV. 21.

Próba, szerencse!

Nem beszél a papagájom,
ő csak hallgat, mint a sír.
Tolla van, de papírja nincs.
Adok neki, hátha ír...

Zollikerberg, 1999 XII. 6.

Születésnap vers

(Zürich, 2008 V. 27.)

Minden akác virágdíszben áll most,
az illatuk bódítja a várost.
Szédülnek a kipuffogó gázok.
Szélvédőmről holt szirmokat rázok.
A meleget köszönöm a fónnek...
A pókok is nyári álmodat szőnek.

Tagadhatatlan

GONDOLKOZOM, TEHÁT VAGYOK.
„Ó, a bölcsek milyen nagyok!”
Szólt a jéghegy: „S amíg fagyok,
nem gondolkozom, de vagyok.”

Zollikerberg, 2019 V. 15.

Trópusokon – a képernyőn

Tévéfilmet nézegetek,
amit látok: Paradicsom!
Órákig elnézegetem,
szememet le alig hunyom.

Odamenni? – Kényelmetlen!
És árban is szép, kis vagyon.
S ahol járnék, ha ott lennék,
szűnyognak is Paradicsom...

Zollikerberg, 2020 IV. 21.

Untatgató

Unalmasat álmodtam.
Fölébresztettem magam.
A hajnal még nem hasadt,
sehol nem volt pirkadat.
Kicsit borús volt az ég,
gondoltam, hogy alszom még.
Éj még bőven juttathat
izgalmasabb álmokat.
Azonban már nem jött más,
mint néhány, bús ásítás.

(Vers lettem, mely unalmas.
Sajnálom, ki elolvas...)

Zollikerberg, 2020 V. 5.

Látásunk romlik, belátásunk élesedik

Mennyi határ! Mennyi korlát,
amit gyakran csak a kor lát.

Zollikerberg, 1999 VIII. 25.

A függőágy

Ez, a ronda múlton rágcsál,
Az, a vad jövőtől fél,
Amaz meg a mába botlik!
Nincs köztetek, aki él?
Függőágyam kifeszítem
A jövő s a múlt között,
S nem törődöm a világgal –
Szóljatok, ha eltörött...

Píza, 1985 IX. 12.

Jön az ősz

Eltettem a rövidujjú ingeket.
Kívül már az aranyló ősz integet.
Vajon lesz-e jövőre még egy nyaram,
hogy ily lenge ingekben lássam magam?
Hogy jó az ősz, természetes – nem bánom –
csak a nyárnak elmúlását sajnálom...

Zollikerberg, 2020 X. 10.

Megelégedettség

Noha egyre inkább vesztek az iramból,
mert az időmúlás engem is lerombol,
nem kívánkozom ki nagypapa-koromból.
S a cicám esténként álomba dorombol.

Zollikerberg, 2011 I. 14.

Nyári este

Nyugszik a Nap,
Behúzza sugarát.
Süpped a csönd,
Ki tudja, hány karát?
Ébred az est,
Szétküldi bogarát.
És a vágy túltölti
Csordultán poharát.

Bagno di Romagna, 1984 VIII. 18.

„Örök szerelem”

Majd’ minden ezen a Földön
a szerelem körül pörög,
mely minél beteljesültebb,
annál kevésbé lesz örök.
Mondjuk így – s itt helyeselnek
e téren tapasztalt körök – ,
akkor, hogyha reménytelen,
évekig is lehet örök...

Hägglingen, 2000. I. 18.

Örömhír

A somvirág igen szerény,
mégis nagyon szépen beszél.
Azt mondja, hogy bár még itt van,
de már majdnem elmúlt a tél.

Zollikerberg, 2022 III. 12.

Szerelem

Mit mondjak a szerelemről
– mely ellen nincs szer, elem –
ha e szókat akadozva
suta vessé szerelem?

Világ legnagyobb hatalma:
hatványozott szeretet,
amelyet születnivágyó
gyermek varázs-szere tett!

Zollikerberg, 2009 VI. 27.

Tanmese a szerelemről

Jól figyelj, mert az orrodra
örök igazságot kötök:
szerelem, ha reménytelen,
akkor lehet kicsit örök...

Zollikerberg, 2022 VI. 30.

86 évesen

Nem zavar, hogy elpusztulok;
itt az ideje.
Nem lehet örökké élni;
eszi a fene!

De addig, míg meg nem halok,
éltet a sok emlék.
(Bár ettől úgy érzem magam,
mintha öreg lennék...)

Zollikerberg, 2022 V. 12.

A bökkenő

Szeretném, ha szeretnének
– Nem nehéz követni? –
Olyanok, akiket én is
szeretnék szeretni...

Cannes, 1985 IX. 30.

A stílus

Táncolóra azt mondják, hogy
táncot lejt, vagy rop.
Művész, kinek stílusa van,
önmagától lop.

Zollikerberg, 2007 V. 20.

Az eszköz befolyása

Az író a ceruzáját
írónak nevezte.
Irónikus műveire
e szerszám vezette ...

Hägglingen, 2009 VIII. 13.

Bár így lenne!

Ikszip Szilon írt egy regényt.
Nem tartották rossznak.
Ám a könyvből itt-ott szavak,
sorok hiányoztak.

E részeket az olvasók
hiába keresték,
eltűntek! – Mert van ám, amit
nem tűr nyomdafesték...

Zollikerberg, 2008 IX. 25.

Elődal

Ha idegeidre menne,
netán a társadalom,
megnyugtathat, fölvidíthat,
valódi társ a dalom.

Zollikerberg, 2006 VI. 15.

Eső után

Riviérán, meleg nyáron,
esőmosta olajfákon,
fakúsz láttam, amint hosszant
törzsek kérgén föl-fölcusszant.
Kerestem, hogy franciául
e madárhoz mily név járul?
De a hatalmas szótárba
nem fért bele e madárka...!

Juan-les-Pins, 1981 VIII. 16.

Megjegyzés: *Grimpereau familier* a fakúsz.

Álmomban

Álmomban tudok zongorázni.
És néha súlytalan vagyok.
Álmomban új színeket látok.
Álmomban repülni tudok.

Álmomban mindig teli nyár van,
Álmomban nincsenek telek.
Álmomban odaülök melléd.
Álmomban megérintelek...

Aix-en-Provence, 1981 X. 20.

Széchenyire emlékeztén

Amíg magyarul beszélünk,
nemzet vagyunk. – Régi elv.
Ámde csakis mitőlünk függ,
fönnmarad-e ez a nyelv?!

Hägglingen, 2009 XI. 23.

Kárpótlás?

A festőt – noha éhenhalt –
(vászna sem volt, nemhogy festék!),
amint elhunyt, egy hétre rá,
vagy kettőre, fölfedezték.

Képeiből egyet-egyet,
ma csak miliomos vehet.
Óróla meg elneveztek
itt egy utcát, ott egy teret...

Hägglingen, 2009 III. 12.

Városi este

Fölsandítottam az égre.
Ott most semmi nem ragyog.
El sem hiszitek, ha mondom:
régen voltak csillagok...

Zollikerberg, 2009 III. 13.

Kölcsönös megkívánás

Vágyad előttem ajtót, ha tár,
szabad a vásár, nincsen határ,
és föl nem tartóztat zúgó, hat ár...

Zollikerberg, 2005 VI. 24.

A technika fejlődésének őrült irama

Apukám képe
S repülőgépe
Melyen ne ne vess
Mert kétfedeles
Szárnyon s a vázon
Feszül a vászon
Léget kavarja
Fa légcsavarja

Fiam – ha lenne –
A Marsra menne
Unokám pedig
– mernék fogadni –
Jupiterholdon
Estélyt fog adni...

Zollikerberg, 2004 II. 21. – 2015 I. 3.

Csillapodott lendület

Hagyom futni az időt.
Nem futok utána.
Ha észrevesz, megvár.
Ha nem, az se dráma.

Ez a korom aranya:
tudok lassan főzni.
És senki sem kényszerít
időt megelőzni.

Zollikerberg, 2005 III. 14.

Merengő

Lám, az ember, sajnos, elég
gyakran tesz rossz lóra...

Volt, aki belém szeretett,
s nem is tudtam róla...

Zollikerberg, 2004 VII. 3.

Öregkori gyönyörök

Régi-régi filmből,
rég-régi dallam...
Régi-régi emlék
árad e zenén.

Noha percekig csak
itt ül – jómagammal –
rég-régi fényben
az ősrégi én...

Hägglingen, 2000 II. 21.

Egy támaszpont nem elég

Körülnéztünk, föleszméltünk,
tudatra ébredt agyunk,
és azt láttuk – bár a Földön –
csillagok között vagyunk.

Hosszú távon ez csak bölcsőnk,
s elégünk, vagy megfagyunk,
ha nem hagyjuk el a Földet.
S mégcsak nyomot sem hagyunk...!

Zollikerberg, 2000 V. 30.

Rohanó élet

Orgona illatát
mennyire szerettem...
Idén elvirágzott,
s én észre se vettem...

Zollikerberg, 1999 VI. 7.

Idegen nyelv

Mondtam volna oly sokat,
ha tudtam volna hogy'?
Türelmetlenség gyötört,
mert időnk egyre fogy!

Némán simogattalak,
és ajkunk összeért.
Öled pedig lelkesen,
szó nélkül is megért.

Aix-en-Provence, 1981 IX. 25.

Úton

Ment a vonat, száguldott, repült.
Szép szemedben kis szomorka ült.
Sok ragozott igémbe került:
arcod lassan, lassan földerült.

Ám a vonat Marseille felé jár.
Számomra ez átszálló határ.
Mondjuk bár, de – óriási kár –
valószínűtlen a **revoire**...

Aix-en-Provence, 1981 IX. 6.

Április kezdetén

A városban sántikáltam
– fájt a lábam itt és ott –
szembejött a tavaszi szél
– s képzeld – megsimogatott!

Zürich, 1981 IV. 4.

Álmok után

Ébredzem. – Magamat
ágyneműn találom.
Ha terólad álmodom,
vágynemű az álmom.

Zürich, 1983 VI. 18.

Megőrzött nyomok

Kutya fut a parton,
repül a homok.
Láncba sorolódnak
a kutyanyomok.

Nekifut a hullám,
kirohan a hab,
és a nyomoknak csak
e nyoma marad...

Cannes, 1982 IX. 27.

Sík talajon

(Oktató szándékú vers)

Székem billeg, mert négy lábát
nem csinálták *egyenlőre*.
Javítani nem érek rá,
így marad hát **egyelőre**.

Hägglingen, 1991 I. 5.

Sóhaj

Fehér a fatörzsek
egyik oldala.
Szélvésszel jött a tél
orvul, éjszaka.

Hol leng most jázminok
édes illata?
Jó lenne elmenni
örökre oda!

Zürich, 1983 III. 26.

Sóvár

Kacsalábon forgó várnak
ablakánál állok.
Szemem előtt vonul a táj,
mindent – mindent látok.

Mégis néha úgy érzem, a
helyem nem találom.
Várba vágyom, amely forog
tán flamingólabon...

Zürich, 1984 IV. 14.

Napkelte előtt

Nyárfalevél szelesen a
széllel játszik.
A sápadó pirkadatban
óhold látszik.
Felhősereg Kelet felé
lassan mászik.
Szébb hajnalt is láttam, ám ma
nincsen másik!

Zürich, 1983 IX. 3.

Régi emlék

Csókot vártál? – Nem tudom,
mert gyerkőcök voltunk nagyon.
De úgy láttam, hogy ajkadon
megérett már az alkalom...

A kelő Hold áthaladt
a bárányfelhőcskék alatt,
s a bokrok közt ott szaladt
az elszalasztott pillanat...

Zürich, 1983 XII. 18.

Zsebmosoly

Talán még rosszabb napokra,
talán, ha a lét sajog,
bőröm alá rejtett tokba
elteszem a mosolyod.

Bár lehet, hogy majd titokban
előveszem akkor is,
ha abban a titkos tokban
fölkacag a kis hamis!

Zürich, 1983 II. 9.

Fogócska

Sirályszárny szelte át
a merev ködöt.
Hangtalan működött.

Idecsengtek tőled
csábító dalok.
Tefeléd indulok.

Elszálltál fölöttem,
mint az angyalok.
Követlek – ám gyalog...

Zürich, 1982 XI. 22.

Eset

Kíváncsi voltál rám csupán,
S hogy csókom mennyit ér?
Fölhörpintettél, szívem,
Mint féldécit hatér'!

Nem első vagy, ki így kezel,
S cukorból sem vagyok.
De, ha másnál hörpülök,
Neked tán fájni fog...

Zürich, 1983 I. 15.

Esős magány

Sírnak az egek.
Nézegetek...

Nedvessé válnak a
tetőcserepek.

Sirályok szállnak;
halk seregek.

Ha téged nem tudlak,
mást szeretek...

Zürich, 1982 XI. 14.

Boldog Hold

Házak közti hézagokban
hízott Holdat láttam.
Ott merengett mosolygósan
mennyei magányban.

Ha megtudná, más bolygóknál
társai lennének,
kedve bezzeg búbánattá
szűkülne szegénynek.

Zürich, 1984 III. 18.

Tengerparton

Ott ült, ahol álmodoznak,
Nap szaga van a homoknak,
fényugarak táncot ropnak,
s háttal ült a hullámoknak.

Ült és nézte a vidéket,
pálmafákat, eget, kéket.
Sajnáltam, mert bármit nézett,
én láttam csak tényleg szépet!

Juan-les-Pins, 1981 VIII. 9.

Kikelep

Itt a tavasz! Itt a szele!
Serdül fű és fa levele.

Csacska fecske röpte villan;
tarka lepke, hopp! – Elillan.

Fönn az égen lökös cirkál,
fehér csíkkal hurkot firkál.

Vidám vagyok – s örök kamasz –
tetszik nekem ez a tavasz!

Zürich, 1960 (április?)

Óva intelem

Úgy kellenél most énnem,
mint szomjhalál előtt a víz!
Csak rólad szól az énnem,
rád vágyik bennem minden íz!
Szeretnéd, mindig így legyen?
Vigyázz! – Ebben te csak ne bízz!

Zürich, 1981 IV. 5.

Élettörténet

A türelem rózsát terem,
s nekem abból termett,
mert türelmes voltam mindig,
szerénységem mellett.

Viszont nekem minden más, csak
épp rózsá nem kellett...

Hägglingen, 2012 V. 15.

Tavaszi séta

Ötletem lett volna
számtalan kis dalra.
Almaágon zsongtak
méhek ihletet.
De csak lődörögtem
s néztem jobbra, balra:
tavaszt szédelegtem
kósza vers helyett...

Zürich, 1981 IV. 9.

Divat

Méregdrága s nem célszerű?
Megszerezni mégse késs el!
Legyen csipkecsizma, avagy
fürdőruha válltöméssel...

Kilchberg, 1990 II. 6.

Sós víz

Szeretem a tenger vizét,
ha partra fut habzón, hosszan,
vagy ha olyan lomhán mozdul,
hogy csak lábujjhegyen loccsan.
Akkor is, ha bőrön gyöngyöz,
és ha meg-megcsillan pillán,
vagy pedig, ha szél paskolja,
s bukfencet vet minden hullám.
És ha sima, mint az olaj
– a homok, mint sárga cukor –
de leginkább alkonytájban,
vérvöröslő naptöltekor.

Cannes, 1985 X. 5.

1924 táján így történhetett

Sztalin elvtársban elterjedt
egy kis buja érzés,
és nyomon követte azt a
nagy, sékspíri kérdés:

Lenin vagy nem Lenin?

Kevés tanakodás után
utasítást adott:
Építsenek egy gyönyörű,
nagy mauzóleumot...

Hägglingen, 2001 I. 10.

A felszín nem minden

Lényeges lehet, mit nem látsz,
és a látszat csalfa.
Ott a fának a gyökere:
a kezdet. – Az al-fa !

Zollikerberg, 2000 III. 14.

A trágáruló nemzet

Vécéajtók szókincsével
él a mai náció.
Nyelvünknek csak ez hiányzott:
a klóbelizáció!

Zollikerberg, 2007 VII. 3.

Az egyenjogúság önmagában még nem minden

Göbe ment a pocsolyákhoz,
hogy majd helyet talál,
s szomorúan tapasztalta:
minden lében kan áll ...

Hägglingen, 1999 IV. 28.

Bölcselet

A Filozó fia
s a Filozó lánya,
a Filozó uno-
és dédunokája,
rájöttek, hogy az
idő rohan,

és semmi sincs egészen
úgy, ahogy van...

Kilchberg, 1996 X. 5.

Déli szél

Sárgászöld por fedi az
autóm összes ablakát.
Afrikából hozta a szél
tengeren és hegyen át.
Édes látomás kerülget:
tevék, pálmák, déli szín...
Ez a saharai homok
valóságos saharín...

Hägglingen, 1999 II. 18.

Egy kis állattan

Ebbe a kis történetbe
ennyi, ami belefér:
világossá válik, miért
nem vampír a bőregér.

Feleségét így kérte a
fekvőbeteg denevér:
„Hozzál nekem enivalót,
bármi legyen, de ne vér...”

Zollikerberg, 2002 II. 25.

Egy kis fizika

(közlekedőedények)

Korsó addig jár a kútra,
míg észre nem veszik,
és mint csodát, mutogatni,
cirkuszba nem viszik ...

Zollikerberg, 1999 XII. 6.

Egymást nem kizáró nézetek

Emígy szólt a bölcselkedő:
„Szerintem az út a cél.”
„Én meg – így szólt a vasutas –
azt mondom, az út acél...”

Hägglingen, 2000 V. 30.

Előfordul

Verset írnék, mert egy téma
bennem régen lappang.
De nincs rímem s így előttem
üres, fehér lap pang...

Zollikerberg, 2019 V. 13.

Erősítsünk szabályokat!

„Kivétel szabályt erősít.”
Rögtönzéseem heveny-e?
Kellene például néhány
égignövő jegenye...

Zollikerberg, 2005 IV. 5.

Érthetetlen új divat

Szókrátészt ír az, aki
– noha a név Szokratesz –
mindenáron, mindenhova,
ékezetet szókra tesz ...

Budapest, 2011 XI. 2.

Gondolatok

Ha reménytelenné válnak
dédelgetett álmok,
kirúgásra ingerelnek
a lazuló hámok,
erőszakra ösztökél és
futni hív az ámok,
mindez a *beindulásra*,
bár nem kényszer, ám ok...

Hägglingen, 2008 VI. 10.

Gyakori nyavalyák

Eret, ideget fenyeget
az elmeszesedés.
Ám azt megelőzheti az
elme-szeszesedés...

Hägglingen, 2002 IX. 12.

Halálos baleset építkezésnél

(egy kis Arany-rög)

Jurtarakót megölé az a súly, mely
Szörnyű, ha nedves filc a lemez!
Zúdula rá nagy, lomha tömegben
S ellepi őt, míg botlik emez...
Gyilkosa hát nemez... újra nemez.

Zollikerberg, 2010 IX. 9.

Ítélet

Az orvosod fölírta hát
a szomorú terápiát,
hogy ne egyél cukros kaját,
és ne igyál te rá piát...

Zollikerberg, 1999 V. 10.

Jogos feltevés

Karaván útját ha rója,
a teve: sivatag hajója.
Így hát – de ne köss beléje –
a hajó a tenger tevéje...

Kilchberg, 1994 XII. 28.

Kedvenceim

Sándor, József, Benedek,
hogyha ők nem, hát ki más
intézi, hogy jöjjön a
hidegösszeroppanás?

Budapest, 2010 X. 21.

Mese

Elgurult az aranyalma:
béka ajkat arra nyal ma.
Ha megkerül a portéka,
kaján béka ajándéka.

Budapest, 2008 IV. 6.

Óriáscápa

Ha leszállsz az autóbuszról
a megszokott megállódon,
nézz utána: akkora volt
a rég kihalt *Megalodon*...

Zollikerberg, 2019 V. 9.

Rossz tanuló máshol is van

Lusta diák, ha nem tanul,
a vizsgákon rosszul fest.
Romániában sincs másképp,
sőt, főleg ott buk'a rest ...

Zollikerberg, 2011 VI. 2.

Sakklegenda

Ölelések éjjelén
– Képzem kéjjel én –,
A nagymester könnyedén,
– Furcsa lény! – Nagy fölény! –
Több feleség tomporán,
Szimultán simul tán...

Zürich, 1981 I. 11.

Merengés a tavasról

Veréb szállt a csatornára.
Onnan átrepült egy ágra.
Aztán őrá szállt a párja,
s rájöttek a boldogságra...

Zürich, 1983 XII. 21.

Szavak eredete

Óriási kőhöz értem.
Ámuldozni megállít.
Nem csoda, hogy világszerte
így nevezik: megalit...

Zollikerberg, 2021 X. 3.

Szomorú mese

Élt egyszer egy tündér
Tündérszép ruhákban
Tündérszép csipkében
Tündérszép palástban

Tündérszép kastélyban
Tündérszép szobákban
Tündérszép álmok közt
Tündérszép világban

Tündérszép kastélynak
Tündérszép környéke
Csak a tündér nem volt
Tündérszép szegényke...

Zürich, 1984 I. 18.

Túnődés

Sajtot eszem s eltúnődöm
több mindenem, ha falom:
a tehénnek egy is elég,
nem kell neki hat alom.
Boldogságot szerezhetsz, de
nem pótol a hatalom.
És az utcán szerteszórtan
undorítón hat a lom.

Budapest, 2008 IV. 6.

Velencei dal

(Légkör-fölmelegedés)

Ha a vízszint tovább mászik,
csónakázhatsz akármerre,
erkélyeknél köthetsz majd ki!
Gondoliere gondolj erre...

Zollikerberg, 2010 V. 10.

Néhány cím nélküli

A lustaság egészséges,
és ihlet az unalom.
Ezzel szemben a szorgalom
győzedelmes hatalom.

Változik a világ,
és egyre gyorsabban.
Furcsán érzi magát,
aki változatlan...

Nem valósult meg az álmod?
Boldog lehetsz, mondhatom!
Különben törhetnéd fejed
egyre újabb álmokon...

Ha zabálnál, de nem teszed:
önmegtagadás.
Ám, ha nem tudsz ellenállni:
önmegdagadás...

Ne hidd, mert az életedet
teszi csupán rosszá,
hogy akibe beleszeretsz,
jogod is van hozzá.

„Hegyeket mozdít el a hit”.

Mondjuk – s nem hiába.
Az azonban sajnos baj, hogy
gyakran rossz irányba.

Mondják – s én tapasztalatból
osztom ezt a nézetet:
a közvetlen útnál gyakran
rövidebb a közvetett.

Minél többet tapasztalsz
– álljon itt most írva –,
annál többet viszel majd
magaddal a sírba.

Két tűz között nem jó lenni.
Egymást lövik? – Akkor sem!
Ám a helyzet rosszabb, hogyha
téged lőnek mindketten.

Annak, amit tenni akarsz,
majdnem biztos csőd,
hogyha elhalasztod, mire
lesz majd több időd...

Nincsen kézügyesség,
tőled függ a kezed!
Gyakori gyakorlat
ügyességhez vezet.

„A lassú víz partot mos”.
– Ha kegyes a sors. –
E célra – hidd el nekem –
sokkal jobb a gyors.

Elméleted bármily bárgyú
– és legyen az bármily tárgyú –
s eszmefuttatásod dőre?
Ne félj! Találsz követőre...

Van-e, ki ne ismerné e
kellemetlen *szitut*:
Amíg nézed, nem forr a tej,
ha otthagyod, kifut!

Ropogós bőrű malacot
noha élvezettel eszed,
az állatkát meg is ölni,
talán sosem lenne szived...

Ha a szappant kopás ellen
biztosítja Sára,
kétszer annyit fizethet majd,
mint a szappan ára...

Hagyjál nyomot a világban,
amely szép és emberi.
És ne bántson, hogy az idő
egyszer azt is elnyeli.

Írd a bölcs kis füzeted
legelső sorába:
*Ami olcsó, de vacak,
az rettentő drága!*

Hogyha százéves leszel is,
mire utolér a holtad,
az életet itt a Földön
éppen csak hogy megkóstoltad...

Minden kezdet nehéz!
– Mondta ezt már más is –
csak hogy gyakran nehéz
ám a folytatás is!